

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poșta și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Milleniul” lui Slavici.

Sibiu, 27 Ian. n.

Am fost început odată (numărul 3 al „Tribunei”) să explicăm *fondul politic*, din care s'a pornit curentul, ce a produs criza. N'am putut însă să mai continuăm. Atacurile asupra noastră au urmat tot mai dese, intrigile s'au țesut tot mai mult, patimile și-au pornit toate torențele lor. În mijlocul acestei lupte, ce și azi decurge încă tot mai turbată, ni-a fost imposibil a continua atari expuneri calme, sau se dăm prin stabilirea cumpenită a principiilor directiva unică consonantă cu politica partidului nostru național.

În loc de stabilirea principiilor conducătoare a trebuit să răsfrângem necontentit noue atacuri, ce se făceau asupra adevărului.

Nici acum nu putem realiza încă cu liniștea recerută propusul ce-l avem; condițiile necesare ne lipsesc, cine știe până când. Dar și până atunci, datorită suntem să indicăm ori-cât de scurt măcar câte un punct al celui *fond politic*, pe care mai târziu, în condiții mai corespunzătoare, vom avea să-l caracterisăm pe deplin.

Mai ales un punct al ținutei noastre politice este de observat în aceste zile. Punctul referitor la ținuta partidului național față de partidele din România.

Asupra acestui punct se impart păreri între „Tribuna” „originală”, cum o numia un fost redactor al ei, și între „Tribuna” partidului național.

Comitetul partidului nostru a stabilit prin diferite concluse și hotărâri solemne, ca față de partidele din regatul României să fie neutral, mai bine zis să nu se amestece în viața lor internă de partid, să nu se pronunțe pentru unul în defavorul celuilalt, peste tot, între frații nostri din România liberă, să nu privească decât *Români*, și nici-decum „liberal” ori „conservator”.

Deși „Tribuna” a fost și este organul partidului național, ea totuși în punctul acesta nu s'a conformat dispozițiilor luate de comitet.

Deși ea a publicat, ba une-ori a și aprobat, în teorie, conclusele acestea ale comitetului, totuși în practică ea le-a ignorat, le-a dat de minciună.

„Tribuna” a făcut mai ales în anii din urmă o politică hotărât liberală; ea une-ori se părea a fi mai mult organul partidului „național-liberal” din România, decât organul partidului național al nostru.

Lucrul acesta era principial contra programului și contra voinței comitetului nostru național, al cărui organ e „Tribuna”.

Era un timp, când ținuta aceasta a „Tribunei”, ori-cât de necorectă în principiu, era totuși aprobată mai de toți Români, ba unii o aflau de foarte firească. Era timpul, când liberalii agitau cu mare aparat chestiunea națională, așa de mult și cu atâta zel, încât nu puteai să nu te încălzești pentru ei.

Tempurile însă s'au schimbat. Liberalii au ajuns la putere, la guvern. S'a dovedit și la ei proverbul *honores mutant mores*. Am trebuit să constatăm, că la guvern și ei sunt alții; ba că s'au schimbat așa de mult, de nu-i mai puteai recunoaște.

Am greșit contra unui principiu al ținutei hotărâte de comitetul național, dacă ne-am pune să imputăm partidului liberal schimbarea ținutei sale. El va ști de sigur de ce a făcut-o și noi nu vrem să ne amestecăm în afacerile interne de partid ale fraților nostri liberi, tocmai precum cerem, ca nici ei să nu se amestece în afacerile noastre interne.

Trebuie însă să constatăm, că „Tribuna” s'a abătut dela principiul stabilit; s'a angajat unui partid, și a ținut se-i fie devotată și atunci, când partidul acela în cea mai importantă chestiune a dovedit o mare schimbare.

„Tribuna” n'a indigitat la această schimbare, cum ar fi trebuit, n'a tras nici o învățătură din ea, ci a continuat rolul său, ce-l avea, contra hotărârilor comitetului național. Mai mult ea a cercat înșiși să facă și ea schimbarea făcută peste munți.

Cine nu-și aduce aminte de faimosii articoli: „Milleniul” I.—III. publicăți prin Noemvrie v. în „Tribuna”? Acești articoli, mai ales al doilea, vor rămâne vecinic o puternică dovadă despre incorectul rol, ce „Tribuna” l-a jucat ca organ al partidului național. În acest articol se profesau vederi, cari au provocat *resens* hotărât în toți Români de bine. Toată lumea românească a stat uimită și înmărmurită la cetirea lui.

Toată presa l-a relevat și a indigitat la curentul primejdios, ce era să se introducă, ca prin contrabandă, în opinia publică a poporului românec.

Ei bine, acești articoli i-a scris dl Ioan Slavici!

Cei-ce cunosc vederile politice și ținuta politică a dlui Slavici, vor ști să priceapă îndată, că unde ținteau acei articoli.

Nu ne vom ocupa în merit cu ei. Signalisăm numai, că articolii lui Slavici caracterizează acel fond politic, care formează baza politică a crizei isbucnite.

Deși dl Slavici este în foarte întime legături cu partidul liberal — ale cărui merite neperitoare pentru neamul românesc le recunoaștem cu tot sufletul nostru — totuși nici chiar aderenții devotați ai acestui partid nu au putut să aproabe pornirea făcută de domnul Slavici.

Eată o unică probă despre aceasta, o luăm dintr'un „organ național-liberal”, „Voința Craiovei”. La 18 Decemvrie 1896 organul acesta liberal scria următoarele referitoare la „Crisa „Tribunei”:

„Că domnul Dr. I. Rațiu, care are răspunderea mișcării române de peste Carpați, avea dreptate să intervină în redacția ziarului oficial al partidului, ziar, care acum nu mai reprezintă drepturile și interesele națiunii române, se poate judeca, între altele, după următorul extras dintr'un inculcabil articol intitulat *Milleniul*:

„Sunt între noi oameni, cari nu mai cred, că vom pute să ne înțelegem și să intrăm la bună învoială cu Maghiarii: nu e însă nimenea, care nu dorește, ca să ne înțelegem și să intrăm la învoială cu ei. Lasă că e grea lupta pe care o purtam, că sunt mari jertfele ce trebuie să le aducem în lupta aceasta, și că dorința de a termina lupta e firească, dar sunt și mari interesele naționale, cari cer, ca să curmăm cât mai curând vrajba cu Maghiarii. E însă lucru învedereat, că înțelegerea va fi cu atât mai anevoioasă, dacă manifestările nemulțumirii noastre se vor urma, ca noie discordante și în timpul sărbătorii (milleniului). Avem dar să ne dăm seama, dacă putem ori nu, ca oameni rezonabili, să sperăm, că Maghiarii vor ajunge în cele din urmă și ei la recunoașterea adevărului și vor fi accesibili pentru pace. Dacă da, atunci trebuie să profităm de ocaziune spre a-i îndulci, pentru-ca să fie mai accesibili pentru pace...”

„Nu mai încape nici o îndoială, că ei vor căuta să ne siluească, și trebuie să ne dăm seama dacă mai avem ori nu destulă putere, ca să ne împotrivim. Cei mai hotărâți dintre luptătorii nostri parte au fost nevoiți să părăsească țeara, parte abia de curând au scăpat din temnițe și nici nu se simt, nici nu sunt liberi, ci amenințați în fiecare clipă de nouă lovituri. Ce facem noi? — Întrăm fără de dinșii în luptă? Le cerem să se expună din nou alături cu noi — ori stăm umiți, ca să se-i cruțăm pe dinșii?... ”

Acest limbaj nu poate fi al amicilor cauzei române, dar mai degrabă al Ungurilor, al dușmanilor Românilor. Acest limbaj însemnează îndemnul fătăș la o capitulare rușinoasă.

O națiune de 3 milioane de Români, alături cu un regat de 5 milioane de Români, cari durează și se luptă de secole pentru a trăi, care are tradiții de tenace rezistență, cu o civilizație proprie și cu drepturi imprescriptibile, nu poate urma sfaturile nedemne și păcătoase ale „Tribunei”.

Așa scria „Voința Craiovei”.

Nu vrem să zicem, că doar secestrarea „Tribunei” s'ar fi făcut pentru articolii „Milleniul”. Se știe acum pentru-ce și cum s'a făcut secestrarea. Istoricul acestor articoli însă caracterizează foarte mult vederile, ce dominau la „Tribuna” și relațiunile ce existau între ea și comitetul național.

„Milleniul” I. a apărut la 28 Noemvrie n. Scris foarte frumos, așa cum Slavici știe să scrie frumos, articolul a fost cetit cu interes, și a făcut surprindere.

A venit însă „Milleniul” II. — cu „îndulcirea Maghiarilor” și el a făcut senzație, a provocat un *resens* cum rar a mai făcut articol din „Tribuna”.

Președintele Dr. I. Rațiu a fost între cei dintâi, care a fost frapat de articolul păcătos. Întâlnindu-se cu redactorul *Russu-Sirianu*, imediat l'a luat la întrebări: Ce-i cu „Milleniul”, ce vreți cu el? — Russu, a cercat să-l scuse pe Slavici, că nu cunoaște împregiurările noastre, că tot așa a scris el odată într'un fel, odată într'altul, și altele de acestea.

Neîndestulit cu de-al astea dl Dr. Rațiu a cerut, ca Russu imediat se scrie un articol contra „Milleniului”, ca să combată pe Slavici. Russu a și promis.

Au trecut însă două-trei zile și contra-articolul totuși nu a mai apărut.

Dr. Rațiu a provocat de nou pe Russu să scrie articolul promis. Russu earăși a promis, dar totuși n'a scris, ci la a doua, a treia zi a răspuns președintelui cu următoarea scrisoare:

Venerabilele dle president!

„Am depeșat ieri lui Slavici să trimită grabnic încheierea seriei de articoli, spunându-i că „în sens ager, stând noi gata pentru acțiune înțelegem.”

„Eată de ce ieri n'am scris reflexiunile, mai ales că recitind cele două articole, mi-a venit și mie o serie: „Ce e de făcut?” „idei pe cari nu le-aș putea condensa într'un singur articol.

„Vă salut cu respect: Russu.”

Nu știm oare la telegramă, ori doar la o scrisoare a lui Russu, destul, că la vreo două săptămâni după „Milleniul II.” a sosit „Milleniul III.” tot dela Slavici.

Vezi bine el sună cu totul altcum, dovadă nouă, că dl Slavici poate scrie ori-cum, și pace, și război, după-cum cere publicul și — interesul; și dovadă, că nu e destul numai să scrii frumos, ci să mai cere ceva pentru a face o politică cinstită și deamăn de un popor.

Întărirea acestui articol, al III-lea, știm că redacțiunea a cercat să o explice cu întârziere la poșta, o explicare așa de naivă, încât ori-cine a observat, că e — minciună.

Acesta e istoricul „Milleniului.”

El indică un întreg curent, curent pornit de grupa: *Slavici-Brote-Albini* de peste Carpați, și reprezentat și la noi cu multă fidelitate de grupa: *Duica-Russu-Albini*.

Dar el indică și *metodul și morala politică* reprezentată de acești domni.

Acesta e „metodul” accentuat în prima rezoluțiune a conventicului brașovenesc.

Acesta e morala „Tribunei” „originală”, cum o numește Duica în broșura sa, a „Tribunei” lui Slavici.

Eată un singur cas, care ne desvlește — citez din broșura lui Duica — „marele contrast dintre vederile domnului Dr. Rațiu și ale „Tribunei” originale, ale acelei „Tribune” — continuă Duica — pe care din convingere am urmat-o, îndată-ce am putut-o pricepe, al cărei

FOIȚA „TRIBUNEI”

La piano...

De-o parte la concert stăteam

Și mă muncia grozavă frică:

Mai știi? gândeam, ce vor să zică?..

De-ar fi greșeala cât de mică

Ea nu-i artistă în piano —

Și eu așa 'mi-o plăsmuiam!...

Dar până când se-i vină rînd

Mă mîngăiam cu câte-o șoaptă:

Artistă-i în ființa-i toată, —

Și greul pieșei cin' se poată

Mai bine decât ea se-l scoată

La bun sfîrșit?... Ce dulce gând!...

De el, de gândul meu vrăjit

Țineam la una: Fulga-mi dragă

Va fi vestită 'n lumea 'ntreagă,

Și, Doamne, cum o să aleargă

S'o vază toți de pretutindeni —

Dela Apus, — din Răsărit!...

... În public murmur... ș'apoi lin

Linștea sfîntă se strîcoară

În inimi, și arta fecioară

Din feciorelnic sin, ușoară

Vibrează 'n sală... toți aplaudă

Pe Fulga-mi — Angerul divin!

Că se păreau al ei avînt

Și-acestele cântării sale

Străine de această vale

A plîngerilor, unde 'n jale

Îți mistui trailul... Ea cânta

Un cântec mîngăios și sfînt...

Și eu credeam în ast minut
C'am dobândit comoară mare
În sufletu-i plin de cântare;
Ear zilele triste, amare
Parcă vedeam cum fug de mine
În negre vremuri, ce-au trecut!...

O, gânduri scumpe, dragi credinți!
De-ați fi vre-odată intru pate,
Și-ați face bunului vost' frate
Din plîsmuirii — realitate:
Din pieptul lui s'ar sînge-atunci
Pe veci, — și chin și suferinți!...

Vamla.

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIÈRE.

Trad. de

M. Aegea.

Actul II.

Scena a VII-a.

Beline. Argan. Angelica. Diaforius

Toma. Toinette.

Argan: Acesta, iubita mea, e fiul

dlui Diaforius.

Toma: Curiu! a binevoit a-ți da numele de mamă mășteră, însă —

Beline: Mă bucur, că am putut veni la timp, aflându-ne încă aci.

Toma: Însă fața d-tale ne spune —

însă fața d-tale ne spune — Madamă, m'ai scos din concept.

Diaforius: Lasă până de altă dată.

Argan: Aș fi dorit să fi fost mai

nainte de față.

Toinette: Da, în adevăr ai pierdut mult, ne putînd auzi părintele al doilea, columna lui Memnon și așa numita floare Heliotrope.

Argan: Acum, fica mea, întinde acestui tinăr mîna și promite, că-i vei fi o soție credincioasă.

Angelica: Tată!

Argan: Ei? Ce va să zică aceasta?

Angelica: Nu te grăbi așa tare.

Lasă-ne atîta timp, să ne cunoaștem. Trebuie să simțim iubirea față de laolaltă.

Toma: Ce se ține de mine, te iubesc deja și nu am lipsă să aștept.

Angelica: Eu însă trebuie să mărturisesc, că încă nu te iubesc și —

Argan: Nu face nimica. Îl vei iubi după căsătorie.

Angelica: Tată, te rog lasă-mi câteva luni timp de cugetat. Căsătoria încheiată prin silă nici-cînd nu e fericită. Și dacă dl Toma Diaforius e un tinăr de treabă nu va lua de nevastă o fată, care e silită la această căsătorie.

Toma: Nego consequentiam! Pot fi un tinăr de treabă, cu toate-că te iau prin învoirea părintelui d-tale, de soție!

Angelica: Prin silă nu poți câștiga iubire!

Toma: Și cu toate acestea, la cei vechi e obiceiul a răpi fetele de măritat, ca să nu pară, că de bunăvoie s'ar mărita.

Angelica: Ce ne împoartă cei vechi? Astăzi nu mai avem lipsă de atari comedii, și dacă ne convine o căsătorie, ne învoim cu bucurie. Te rog, dle, dacă mă iubești, așteaptă cîtva timp. Cea mai eclatantă dovadă a iubirii domniei-tale, e să mă ascuți.

Toma, Distingo, domnișoara mea. Întrucât se ține de iubirea mea, conced-o, dar de altmintealea neg-o.

Toinette: Ori-ce ai zice, domnul te învinge. De altmintealea mă mir, de ce nu te învoiești la o atare căsătorie?

Beline: Poate-că iubește pe alt cineva.

Angelica: Dacă aș iubi, ar fi o iubire curată, din inimă.

Argan: Nu știu, ce să zic la toate acestea.

Beline: Dacă aș fi în locul tău, n'aș sili-o la această căsătorie, aș ști ce să fac.

Angelica: Cunoșc bine intențiunile d-tale față de mine, dar poate-că sfaturile d-tale nu le-aș asculta.

Beline: Causa ar fi, că te ții mai cuminte decât noi. Cu totul altmintealea a fost mai înainte.

Angelica: Și datorințele unei fiice își au marginile lor.

Beline: Va să zică, ai avé de gând să te măriți, dar se-ți alegi domnia-ta bărbatul!

Angelica: Dacă tatăl meu nu-mi voește să-mi dea de bărbat pe acela, pe care-l iubesc, îl conjur, că cel puțin să nu mă silească să iau de bărbat pe acela, pe care nu-l pot iubi.

Argan: Domnilor, vă rog scuzați-mă, că se întîmplă.

Angelica: Fiecare, care încheie o căsătorie, urmărește un scop. Eu, căreia îmi trebuie un bărbat, ca să-l iubesc adevărat, ca să trăiesc numai pentru el, mărturisesc, că voi fi precaută. Sunt multe, cari numai pentru aceea se mărită, ca să scape de sub ju-

gul autorității părințești. Altele earăși numai pentru-ca să se poată fîli cu averea bărbatilor lor. Atari femei, ce e drept, nu zic nici cînd „nu”.

Beline: 'Mi-ar plăcea să știu, ce vrei să zici?

Angelica: Ce vreau să zic? Ce alta, decât ce am zis!

Beline: Ești nesuferită!

Angelica: Știu ce scop urmărești.

Beline: Aceasta nu e purtare deamănă.

Angelica: Dar nu-ți va succede.

Beline: Numai nu te încrede prea tare.

Angelica: Toate acestea nu-ți folosesc nimica. Voiu fi cuminte și înainte de toate voi merge din ochii d-tale.

Scena a VIII-a.

Argan, Beline, Diaforius, Toma,

Toinette.

Argan (cătră Angelica, care ese): Una din două. Sau te învești la această căsătorie, sau peste patru zile ești călugăriță. (Cătră Beline). Fii liniștită, scumpa mea.

Beline: Îmi pare rău, că trebuie să te părăsesc, dar am niște afaceri urgente, cari nu se pot amîna.

Argan: Mergi numai, și nu uita a vorbi încă odată cu notarul tău.

Beline: Adio, scumpule.

Argan: Adio, iubita mea!

Scena a IX-a.

Argan. Diaforius. Toma. Toinette.

Argan: Oh! cât mă iubești!

Diaforius: Acum însă trebuie să ne depărțăm.

vechiu colaborator eram și al cărei entuziasmat redactor devenisem de mai mult de un an.*

Și se nu se creadă, că doar' dl Slavici a scris „Milleniul“ numai așa de probă, pentru a pipăi pulsul opiniei publice dela noi, ci în vederea unui anumit scop bine urmărit. N'avem decât să cităm un pasagi dintr'un alt articol tot al dînsului.

În articolul „Lămuriri“, publicat la 31 Decembrie (nrul 282) imediat înainte de izbucnirea crizei, domnul Slavici zicea:

„Eventualitatea unei asemenea schimbări (în simțământul comun al Românilor) s'a prevăzut chiar la întemeierea „Tribunei“.

„În primul număr al „Tribunei“ s'a publicat un program scris de comitetul instituit de fondatori. E învederat, că acest program nu va avea să reguleze atitudinea partidului național (Firește, căci partidul își are programul său. Red. „Trib.“), ci conduita celor ce după timpuri și împrejurări au purtat, poartă ori vor purta sarcina de redactori ai ziarului „Tribuna“.

„Acest program e punctul de razim și pentru cei ce purtăm azi sarcina aceasta“.

Așa scria dl Ioan Slavici la 31 Decembrie 1895 în „Tribuna“! El făcea declarații în numele redacției de atunci, și redacțiunea confirma cu tăcere aprobătoare acele declarații.

Va se zică: pentru foștii redactori ai „Tribunei“, Russu și Duică, „punctul de razim“ nu era programul partidului național, al cărui organ era și e „Tribuna“ — ci programul din primul număr al „Tribunei“ — când ea nu era organul partidului, program, în care „eventualitatea unei asemenea schimbări s'a prevăzut deja...

...Și acești oameni mai au cutezanța de a vorbi, de „intransigență“ fie și numai în convective ascunse!

Câtă falsitate!

Egala îndreptățire națională în Boemia. În ședința dietei boeme dela 21 Ianuarie, deputații Cehi-tineri Dr. Paťak și soții au depus un proiect de „lege asupra naționalităților“, recte asupra egalei îndreptățiri a celor două limbi, cehă și germană, vorbite în Boemia. Eată unele din dispozițiunile de căpetenie ale proiectului.

„Ori-ce hârtie și document ajuns la autoritățile trebuie să fie rezolvată în acea limbă, în care a fost așternută. Prin urmare fiecare funcționar de stat sau de țeară în Boemia ar trebui să știe ambele limbi.

În comune, limba de pertractare e aceea, pe care și-o decide comuna însăși; și fiecare comună are drept a rezolva hârtiile în această limbă. Numai atunci, când o parte relativ mare dintre locuitori aparțin celeilalte națio-

*) Partea mea în „Orisa „Tribunei“. Câteva lămuriri de G. B. Duică, publicist, pag. 12.

Argan: Spuneți-mi mai înainte, cum mă aflați?

Diafoirus: (îi pipăie pulsul): Cerce-tează, Toma, celalalt puls. Voi se-ți aud judecata ta. Quid dicis.

Toma: Dico, că pulsul domnului e pulsul unui om, care e morbos.

Diafoirus: Corect.

Toma: Și că e duriusculus, că se nu zic durus.

Diafoirus: Corect.

Diafoirus: E neregulat.

Diafoirus: Bene.

Toma: Și bate încet.

Diafoirus: Optime.

Toma: Ceea-ce dovedește o discrasie în parenchymo splenico.

Diafoirus: Excelent.

Argan: Nu, dl Purgon zice, că aș suferi la plumăni.

Diafoirus: Da, da. Cine zice parenchymo înțelege și plămăni în urma simpatiei intime ce există între ele prin vas breve, vas pylori și câte-odată și prin meatus choledochi. De sigur ți-a recomandat fripturile.

Argan: Nu, ci numai mâncări ferte.

Diafoirus: Așa am înțeles-o și eu.

Argan: Spune-mi, die Doctor, câte fire de sare se pun într'un ou?

Diafoirus: 3, 8 sau 10; numărul trebuie să fie totdeauna cu soț.

Argan: La revedere.

(Va urma.)

nalități, rezolvarea va trebui să se facă în ceaaltă limbă.

În comitetul țerii (Landesausschuss), un fel de surrogat de minister, ambele limbi sunt egal îndreptățite.

Ca limbă de propunere în școale poate fi numai una din cele două.

În școalele elementare cea a doua limbă nu poate fi predată nici ca obiect neobligator.

Învățarea obligatorie a acelor două limbi ale țerii în școalele medii nu este permisă, conform §. 19 al constituției.

Funcționarii statului și ai țerii trebuie să dovedească cunoștința ambelor limbi prin atestate, ear' în cazuri de denumire definitivă în posturi printr'un examen.

Vom mai reveni asupra acestui proiect.

Echouri.

La situația actuală.

Grebeniș, 23 Ian. n. 1896.

Cei mai mulți dintre ai noștri în urma complicațiunilor renese ce s'au desfășurat în partidul național, încep a-și pierde curajul.

Și de ce oare?

Din o prea de tot simplă și bagatelă cauză.

E vorba despre chestiunea de proprietate — aplanată deja — a Institutului Tipografic, a „Tribunei“ și „Foi Poporului“, și în legătură continuativă cu ale sale urmări.

E adevărat, că ori-și-ce afaceri ce se desfășură în atare mod, ating pe oamenii de bun simț, e adevărat însă, că o atare afacere de tot mică nu ar trebui să aibă nici o înrîurintă cât de mică asupra comitetului central. Dar' dacă odată s'a întâmplat, trebuie înomise și în timp cât de scurt a se sana începutul răului până când nici nu se înfiiază întreg corpul sănătos al națiunii greu suferinde.

Dacă Albin n'a voit a se despărți de al său post și dacă cei doi redactori asemenea au ținut morțiș la redacțiunea foilor și nu prea arătau voe a se depărta — din această cauză nu trebuia să se nască urmările fatale în partid și mai pe sus de toate nu ar fi trebuit ventilate și buciurnate în lumea largă, chestiunile interne.

Câte neînțelegeri, intrigi se ivesc în sinul ori-și-cărui națiuni culte?

Nu mergem mai departe, să privim la falnica și culta națiune franceză.

Cu afacerea Panama — care costă miliarde — au fost compromise persoane politice de gradul prim, deputați, senatori, miniștri și oameni distinși erau compromiși în modul cel mai urit.

Și totuși Franța stă sus și tare...

Până când ministrul în parlament enunță că n'a făcut destul datorinței, până atunci, detectivii aveau ordin strict a cerca după Arton — deși nuși a-l prinde, și la fine prin nedibăcia unui detectiv a fost prins în Anglia contra voinței și dorinței oamenilor politici francezi.

În Italia și alte nenumeroase locuri încă s'au desvoltat afaceri analoge, Panamino, dar' rezultatul final a fost, că toate au trecut și n'au lăsat nici o rană adâncă în corpul sănătos.

Poate aceste sunt lucruri la ordinea zilei și nu ar trebui să ne surprindem așa tare — ca cu totul să ne pierdem capul.

O cauză atât de neînsemnată se putea aplană în mod de tot simplu, pe Albin trebuie depărtat prin ori-ce mijloace, dacă într'adevăr așa pretind resoanele și nu trebuie să se nască urmările de azi.

Adevărat, că cei 2 redactori au trecut peste marginile bunei cuviințe, căci unui redactor bun și nobil atunci îi șede bine, când e cumpenit, serios și nu caută a se distinge tot pe sine pe toate terenurile la ori-ce ocaziune, ca să-și facă numai renume peritor.

În toate adunările și cu toate ocaziunile te întâlneai numai cu ei; atari ștreberi trebuiau de mult făcuți imposibili sau cel puțin atenți la ceea ce eu viincios.

De altă parte toate se cam treceau cu vederea, căci cauza noastră avea și are lipsă de oameni mulți și cât se poate de mulți.

Persoana prezidentului Dr. Rațiu nu trebuie atacată pe ascuns, pe furiș; eime are ceva contra lui, în ședințe și cu alte ocazii potrivite tragă-l la răspundere — aceasta nu numai că e o virtute, dar' și datorința fiecărui Român.

De altfel și dînsul, ca om, își poate avea scăderile sale, dar' până când conduce ca president afacerile naționale fără pată și cu vrednicie, până atunci trebuie să ne plecăm, nu într'ată persoanei, ci rangului și oficiului său de president, co-l'ocupă.

De altfel vrednicul nostru president și până acum a dat probe destul

de bune despre capacitatea oficiului său.

Atât cu ocaziunea procesului monstru al Memorandului atât pe timpul întemnițării ba chiar și după eliberare, atât dînsul cât și întreg comitetul a fost obiect de ovațiune din toate părțile locuie de Români — și acum de unde o atare ruptură ori scisiune?

Ce vor zice aliații noștri sârbi și slovacii?

Ar fi prea dureros ca dintr'o cauză de nimic să suferă întăzriere interesele unui jumătate regat.

La muncă rodnică deci, care de mult cu dor ferbinte o așteptăm cu toții.

Sus stindardul falnic, cu mândrie să falfăie peste orizontul iubitei dar' nefericitei noastre patrii.

E. K. S.

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 24 I. c.

Se continuă desbaterea asupra obiectului din ședințele trecute.

Deputatul Koloman Szentiványi aprobă și întărește datele triste aduse de antevorbitori cu privire la administrație și arată, că în Ungaria atât politica, cât și administrația este condusă numai de interesele private ale alegătorilor.

Horváth Gyula, nu poate aproba împrejurarea, că parlamentul se ocupă cu chestiuni bagatele, desconsiderând alte, mai însemnate. (Cari? Nu cumva chestia naționalităților? Red.) Ocupându-se apoi cu alegerile, arată, că totdeauna inteligența maghiară a fost, care a luptat pentru binele națiunii, și că nu este iertat ca libertatea personală a acestei inteligențe să se restrângă. Fiecaruia să-i fie permis a face propagandă pentru vederile sale politice; nici preoțimea să nu fie condamnată pentru aceasta, într'ucât și preotul este membru al națiunii, — dar' să fie condamnat când face propagandă ca membru al unei confesiuni. Sunt adevărate cuvintele lui Apponyi, presiunea din partea funcționarilor asupra alegătorilor nu este atât de periculoasă ca presiunea ce vine din locuri mai înalte. (Aprobări vii.) Guvernul se bazează pe încrederea la Coroană, ar trebui însă să se nizească a-și dobândi încrederea națiunii, dar' nu încrederea ce rezultă din actualul sistem electoral, ci o dreaptă și adevărată încredere. (Aprobări din opoziție.) Laudă mult propunerile lui Apponyi și recomandă primirea lor.

Szalay Károly vorbește despre autonomia comitatelor și propune un amendament, pe baza căruia ministrul de interne are să arete un conspect despre dotațiunea, cu care împărtășește singuraticile comitate. După aceste titlul „Comitate“ se votează împreună cu amendamentul lui Szalay. Urmează titlul „Comiții supremi“, la care deputatul Ugron Gábor, observă următoarele:

Primul principiu al vieții constituționale este responsabilitatea, ceea-ce însă numai la comiții supremi din Ungaria nu se poate aplica. Fișpanii sunt în Ungaria regi mici. În alte țeri funcționarii datoresc regelui și constituției cu fidelitate, la noi însă și fișpanului. Unii politicieni merg atât de departe, încât susțin, că funcționarii trebuie să spriginească guvernul. Arată că de eronată este această părere, care astfel duce la corupțiune politică și în consecuență și la corupțiune materială. Indigită un cas corect, casul fișpanului din comitatul Borsod în afacerea trenului vicinal și propune desaprobarea acestei atitudini a fișpanilor.

La acest obiect mai vorbește deputații Babó și Ivánka, cărora ministrul Perczel promite a le da răspuns meritoric în proxima ședință.

Ședința din 25 I. c.

Primul punct din ordinea de zi a fost motivarea contelui Apponyi a propunerilor sale referitoare la întregirea proiectului despre judicatura curială în afacerea alegerilor dietale, propuneri, cari și noi le-am comunicat într'unul din numerii mai recentii ai foii.

Punctul de mănecare este tot cel marcat în articolul meu de Crăciun, cel cu treuga dei. Voeste a restabili pacea internă în cadrul vieții constituționale, dorește în interesul națiunii încetarea contrastelor politice degenerate, ceea-ce numai prin nealterarea libertății și a curățeniei alegerilor se poate ajunge, numai prin acestea se poate asigura solidaritatea morală a națiunii.

Ministrul — president Bánffy declară, că consimte pe deplin cu expunerile lui Apponyi și nu are nimic în contră, ca la desbaterea proiectului despre judicatura curială să se considere și propunerile lui Apponyi, aceasta numai întrucât programul guvernului o permite. Propune însuși, ca cele 12 propuneri ale lui Apponyi să fie transpuse comisuni exmisă pentru studierea proiectului amintit.

Propunerea se primește unanim.

Restul ședinței a fost foarte furtunos și furtuna a provocat-o tot casul cu fișpanii și îndeosebi a fișpanului din comitatul Borsod, Miklós Gyula. Acesta este un model al corupțiunii din administrația comitatelor. A fost prins cu ocazia numai când prin influența sa a eliberat concesiunea pentru tren vicinal, trăgând din această împrejurare imense foloase.

În această afacere s'au putut observa în ședința de față disensiuni chiar în partidul guvernamental. Spre mirarea multora din acest partid și întru aplausele opoziției se ridică contele Csáky Albin și începîndu-și vorbirea de expunerile din ședința de ieri ale lui Ugron, condamnă sistemul trenurilor vicinale, condamnă faptul, ca fișpanii în virtutea puterii oficiului lor, se fac complici la întreprinderi ce le exploatează în favorul lor. Face următoarea propunere: „Se însărcinează guvernul, ca nici unui funcționar public (într-o cari și fișpanul), nici unui deputat să nu se mai extradee concesiune pentru înființarea de trenuri vicinale“.

Și nime din partidul guvernamental nu l'a desavuat pe Csáky, nici chiar ministrul de interne Perczel, care declară, că este și el de acord cu acea propunere, care atîta senzație și emoțiune a provocat în cercurile celor prezenți. Revenind asupra casului din Borsod anunță, că fișpanul Miklós Gyula și-a trimis tocmai astăzi demisia. (Se ia cu sgomot mare la cunoștință și voind a ceti actul de demisiune este oprit de a o face, prin strigăte de: nu ne trebuie, nu avem lipsă!!) Propunerea contelui Csáky se primește.

Deputatul Holló, arată consecuența guvernului de a primi și respinge propuneri. Arată, că el numai de vre-o câteva săptămâni a propus o rezoluțiune cu privire la înăsprirea incompatibilității și la oprirea de a se conferi concesiuni pentru trenuri vicinale. Atunci însă Bánffy a declarat de neacceptabilă acea propunere. (Contrazicerea vădită se ia cu ris la cunoștință, ca un nou „chichs“ al guvernului).

Fiind la ordinea zilei petițiunile, deputatul Polónyi înaintează o petiție, în care propune punerea sub administrația statului a învățământului din școalele elementare și delăturarea școalelor confesionale.

Ministrul Wlassics comunică, că statul singur nu poate figura singur ca susținător al școalelor. Cere ca petiția să fie respinsă, ear' afacerea să fie concretizată ministrului de culte și instrucție.

Se încheie ședința.

La sfîrșit deputatul Molnár interpelează în afacerea unei mănăstiri românești zidită pe teritor ungar.

Interpelarea se predă ministrului de interne.

Declarație.

Onorată Redacție!

Binevoiți a da publicității următoarea întîmpinare:

Apărețat în condițiile sale patologice din timpul, când a stat sub observație în lena, judecat în caracterul său privat de când insultat repetit nu și-a cerut repararea obișnuită între oameni corecți, demascat ca individualitate politică din momentul convenției sale cu dl Jeszenszky: dl George Bogdan-Duică și-a permis luxul să debiteze într'un pamflet o serie de denunțări la adresa dlui Dr. I. Rațiu cu intenția, ca să-i insinue o condescendență oare-care pentru veleitățile kossuthiste și rusofile.

Neindestulit cu acest temerar atentat, el vrea ceva mai mult: să mă constituie pe mine, ca falsă mărturie împotriva domnului Dr. I. Rațiu, cerându-mi să-i ratific perversa și neadevărata sa insinuaie, că adevărat eu și-aș fi adus dela dl Dr. Rațiu din Seghedin ordinul, ca tonul dat pe atunci de dînsul afirmativ antirusesc din „Tribuna“ să-l abandoneze.

Deoarece eu nu am primit și nici că aș fi acceptat dela dl Dr. I. Rațiu o asemenea însărcinare, și nu și-am împărtășit dlui Bogdan-Duică, nici când un asemenea ordin, nu pot să-mi dau seamă, dacă abusa invocate a numelui meu s'a pus la cale într'un acces de demență ori cu rea credință. Ori-care ar fi cazul, dl Bogdan-Duică mi-a cerut răspuns.

I-l-am dat odată pentru totdeauna și-l întregesc:

Când se fac denunțări false în intervale de nebunie, rămâne un singur remediu: *Nebunii la ospiciu!* Ear' comițându-se astfel de acte cu rea credință, obștea românească are să aplice lozina nemuritorului Dumitru Brătianu: „Hoții la pușcărie, bănuții la carantină!“

Sibiu, 27 Ianuarie 1896.

Dr. Amos Frâncu.

Cronica politică.

(Antisemiții în Viena). Precum anunțaserăm la timpul său, antisemiții înaintaseră recurs în contra decisiunii loțiitorului Austriei-de-jos, prin care fu disolvată reprezentanța orașenească aleasă în luna Septembrie și fiind cu 2/3 antisemită. Tribunalul imperiului s'a declarat incompetent în cauză. Se așteaptă acum verdictul supremei curți administrative, cătră care încă s'a înaintat recurs în același timp.

*

(Italianii în Africa). Un cas rar de generositate în război s'a întîmplat, tocmai din partea unui popor semi-sălbatic. Ceti-torii știu în ce strîmtoare se afla locot-colonelul Galliano cu trupa sa, încinsă de cătră Abyssinienii în fortăreața Makalle. Nu mai aveau apă decât pentru câteva zile, deși de mult încă suferiau de lipsa ei, deoarece Abyssinienii astupaseră singurul isvor din care cei închiși se puteau adăpa. Știm, că generalul Baratieri imputernicise pe Galliano de o eventuală capitulare și aceasta se așteaptă dintr'o zi într'alta, ca lucru inevitabil.

Deodată însă s'a întîmplat mare surprindere. Eată depeșa „Agenției Stefani“ din Roma, primită din lagărul generalului Baratieri:

„Precum raportează scrutatorii sosiți din tabăra Abyssinienilor, ei au văzut, cum locot-colonelul Galliano, cu batalionul său, cu arma și muniție, precum și cu răniții lui a părăsit Makalle. Ras Makonnen (generalisimul abyssinean) și Felter (mîflocitor între Italiani și Abyssinieni) mergeau în urma trupeii italiene. Această știre — zice tot „Agenția Stefani“ — este confirmată prin informații din alte izvoare“.

Din depeșa aceasta se poate concluda, că regele (Negus) abyssinean Menelik a dat voe liberă locot-colonelului Galliano și trupeii lui de a se depărta nesupărați din Makalle. O altă depeșă a „Agenției Stefani“ spune și mai mult:

„Makonnen a procurat pentru oficerii garnisoanei Makalle corturi și cam 300 de catări pentru transportul răniților și a calabalucului. Aceasta se consideră ca o recunoaștere a vitejeii Italianilor și ca semn, că inamicul vrea să încheie pace“.

Ce bucurie a produs în Italia știrea despre scăparea garnisoanei lui Galliano, dovedesc deocamdată următoarele trei depeși:

„Știrea despre scăparea eroicei garnisoane dela Makalle a fost întîmpinată în toată Italia cu însuflețire. Edițiile separate, cuprinzînd depeșă, s'au vîndut ca pâinea cea caldă“.

„I-se telegrafează „Ag. Stefani“ din Massauah (port italianesc la coastele Erythreii): Știrea despre scăparea lui Galliano și a vitejilor sei ostași a fost întîmpinată, în întreaga colonie cu bucurie nespusă. Întîmplarea este privită ca cu atât mai importantă, cu cât regele Menelik însuși a fost acela, care a oferit garnisoanei dela Makalle, prin Feller, libera plecare cu arme, muniție și bagagie“.

A treia depeșă din Roma:

„Studentii universitari, cum au aflat despre eliberarea lui Galliano, și batalionul său, în salele de prelegere au izbucnit în strigăte însuflețite la adresa locot-colonelului și a armatei. Întîlnind pe stradă un detașament de soldați, studenții au încungiuat pe acestia și mergînd împreună, strigau necontenit: „Trăiască armata, trăiască Galliano!“

Ne bucurăm și noi de evenimentul așa de duios al traților noștri, urîndu-le isbîndă în întreprinderea lor colonială.

Un răspuns.

Primum spre publicare următoarea scrisoare:

Brad, 24 Ianuarie n. 1896.

Stimate Domnule Redactor!

În numărul 8 al ziarului d-voastre, „Unul“ din Zarand se ocupă cu câteva persoane de aici și îndeosebi cu persoana mea.

Față de mine atâtea învinuiri are, încât e silit să se întoarcă până la o reprezentare dela teatrul din Cluj, înainte cu vre-o 6 ani.

E ridicol a insista asupra acestui lucru.

Mă simt mîndru, că nu numai în afacerea atinsă, — care altcum a avut o foarte mică importanță, — dar' în acțiunile de prima ordine ale universitarilor români din Cluj, deși ca stipendist de stat, am lucrat fără preget de așa, că am fost fericit de a avea totdeauna pe partea mea aprobarea și devotamentul tuturor celor buni, cu cari până azi întretin relațiunile cele mai intime.

De reputația ori-cărui universitar român clujan se sfîrșă ori-ce sofismă.

Atât pentru cetitorul neorientat,

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balte
Proprietar: Pentru T. L. Albini sub sechestru
Iosif Marschall.

Loteria maghiară de classe.

Tragerea de classa I.

dela 5—8 Februarie

în cazul cel mai bun un câștig

de un milion

Trețul prim dela: 600.000, 400.000, 300.000, 200.000,
2 à 100.000, 80.000, 2 à 60.000, 4 à 40.000, 2 à 30.000,
2 à 15.000, 7 à 10.000, 14 à 8000, 34 à 6000, 16 à 4000,
120 à 2000, 226 à 1000.

45.007 câștiguri în bani
cu venit total de

9.200.000 coroane

de solvit în bani gata fără detrager

Losuri I. classă:

Losuri cpl. pentru toate trei cl. ssele:

$\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{20}$
Fl. 20.— 10.— 2.— 1.— Fl. 60.— 30.— 6.— 3.—

recomandă și expediază pe lângă trimiterea anticipativă a competenței, sau și cu rambursă, la adresa

Carl Heintze,

Budapesta, Servitenplatz Nr. 3.

Cu porto pentru epistolele recomandate și listele de tragere la comandarea losurilor de classa I. a se trimite 25 cr., ear' la comandarea de losuri complete pentru porto de epistole recom. și trei liste de tragere a se trimite 50 cr.

[404] 2—4

Slivovița de Bănat

premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs,
din căzănările lui

Câmpianu și Smeu,

Prigor (Bănat).

[3590] 7—25

Deposite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.

Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1895.

Budapesta—Prodeal										Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova										Copsa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.												
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Orient. Express	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Orient. Express	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat			
10.—	8.05			8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25	8.36	11.—	9.—	9.35	4.—	pl. Viena . . . sos.	5.50	7.20	7.07	6.45	2.20	4.45	11.34	7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.34	3.39	6.20	12.35		
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	↓ Budapesta . . . ↑	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20	Vineri	1.30	8.30	2.30	7.25	10.25	pl. Budapesta . . . sos.	6.30	10.10	2.10	1.25	9.—	3.57	6.35	1.03	8.50	pl. Oena . . . sos.	8.11	2.01	5.12	11.01	
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	↓ Szolnok . . . ↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.35	1.30	8.30	3.46	9.52	11.40	11.46	pl. Cegléd . . . sos.	4.19	8.10	12.11	12.06	4.19	7.01	1.25	9.15	pl. Sibiu . . . sos.	7.44	1.31	4.49	10.30		
1.38	5.48	11.38	12.48	↓ P. Ladány . . . ↑	12.05	3.46	1.19	10.08	1.34	1.34	10.40	3.51	10.07	11.46	1.47	5.58	1.32	1.50	12.66	4.55	10.57	10.—	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Avrig . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38	
3.42	7.08	1.48	2.12	↓ Oradea-mare . . . sos.	2.26	11.04	8.43	11.32	1.43	4.43	4.49	2.09	5.59	2.15	1.50	12.33	9.25	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Făgăraș . . . pl.	3.28	1.31	4.49	6.54		
3.58	7.16	2.06	2.20	↓ Mező-Telek . . . ↑	1.52	10.07	8.11	10.42	1.47	4.49	6.39	5.81	8.02	5.49			pl. Saghedin . . . sos.	12.66	4.55	10.57	10.—	8.42	1.46	3.31	6.08	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38		
4.38	7.49	3.03	2.50	↓ Rév . . . ↑	1.26	9.30	7.46	10.08	1.47	4.49	6.39	5.81	8.02	5.49			pl. Timișoara . . . sos.	12.33	9.25	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
5.20	8.18	4.06	4.17	↓ Bratec . . . ↑	9.10	12.47	8.32	7.08	9.19	6.47	8.10	7.15	8.19	9.04			pl. Topoloveț . . . sos.	9.25	9.01	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
5.43	9.07	2.52	4.53	↓ Ciucia . . . ↑	5.40	12.17	7.54	6.39	9.37	6.47	8.10	7.15	8.19	9.04			pl. Lugoj . . . sos.	7.—	6.03	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
6.32	9.37	3.51	5.82	↓ Huledin . . . ↑	4.52	12.47	7.54	6.39	9.37	6.47	8.10	7.15	8.19	9.04			pl. Caransebeș . . . sos.	6.24	5.20	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
7.16	9.37	3.51	5.82	↓ Ghirbău . . . ↑	2.55	11.01	6.15	5.23	7.—	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. Teregova . . . sos.	5.15	4.15	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
8.07	10.37	5.05	6.24	↓ Cluj . . . ↑	2.—	10.45	5.18	4.28	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. Mehadia . . . sos.	4.11	4.15	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
8.34	10.37	5.05	6.59	↓ Apahida . . . ↑	9.24	3.59	3.—	5.21	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. Băile-Herculane . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
8.49	11.10	8.40	6.11	↓ Ghirib . . . ↑	9.24	3.59	3.—	5.21	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. Rușava . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
9.06	11.32	9.08	6.27	↓ Cucurda . . . sos.	8.54	3.06	2.20	4.47	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. Vercerova . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
10.12	12.50	10.40	7.27	↓ Uioara . . . ↑	8.28	2.40	1.51	4.24	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
10.42	1.25	11.25	7.50	↓ Vințu-de-șos . . . ↑	8.28	2.40	1.51	4.24	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
11.01	1.43	11.54	8.17	↓ Aiud . . . ↑	8.28	2.40	1.51	4.24	6.27	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
11.09	1.52	12.04	8.17	↓ Teiuș . . . ↑	8.06	1.45	12.54	3.42	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
11.31	2.18	12.34	8.17	↓ Crăciunel . . . ↑	7.59	1.10	12.39	2.24	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
11.48	2.40	1.—	8.35	↓ Blaj . . . ↑	7.30	12.24	2.10	1.18	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
12.25	1.40	8.35	8.35	↓ Micăsasa . . . ↑	6.56	11.29	1.18	1.18	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
12.52	2.17	2.17	9.42	↓ Copsa-mică . . . sos.	6.54	11.14	1.01	1.01	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
1.06	2.35	3.09	9.44	↓ Mediaș . . . ↑	6.41	10.55	12.46	12.46	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
1.37	3.14	3.84	9.42	↓ Elisabedopol . . . ↑	6.30	10.21	12.16	12.16	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
1.52	3.34	3.84	9.42	↓ Sighișoara . . . ↑	5.58	9.42	11.39	11.39	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
2.18	3.49	3.84	9.42	↓ Hașfalău . . . ↑	5.38	9.18	11.17	11.17	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
2.32	4.11	3.84	9.42	↓ Homorod . . . ↑	4.27	7.45	10.02	10.02	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
3.04	4.48	10.22	5.27	↓ Agostonfalva . . . ↑	3.58	7.02	9.22	9.22	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
3.40	5.27	10.51	6.10	↓ Apatia . . . ↑	3.37	6.36	8.57	8.57	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
4.08	6.10	11.12	6.10	↓ Feldioara . . . ↑	3.16	5.58	8.28	8.28	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
5.34	7.50	12.26	9.08	↓ Brașov . . . ↑	2.45	5.08	7.48	7.48	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
6.12	8.30	10.25	9.08	↓ Timiș . . . ↑	2.18	1.42	8.28	8.28	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
6.41	9.03	1.04	9.08	↓ Făgăraș . . . ↑	1.12	1.12	8.01	8.01	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
7.16	9.38	1.29	9.38	↓ Bacău . . . ↑	8.35	3.15	3.15	3.15	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
8.—	11.—	12.26	1.11	↓ Bacău . . . ↑	8.35	3.15	3.15	3.15	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38
8.—	11.—	12.26	1.11	↓ Bacău . . . ↑	8.35	3.15	3.15	3.15	2.49	11.05	12.30	1.09	12.41	1.21			pl. București . . . sos.	2.87	2.21	10.51	9.53	7.38	4.10	6.16	8.42	1.46	3.31	pl. Marfa . . . sos.	6.02	1.31	4.49	8.38

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane